

[Leif Hermann]

»Agter ministeren at forstærke indsatsen for oprydning på gamle kemikalieopbevaringspladser efter de netop fremkomne oplysninger fra Københavns Kommune om daginstitutions- og boligbyggeri på arealer forurenede af kemikalier?«

Begrundelse

Der henvises til oplysninger i TVs Søndagsavisen den 25. januar 1987.

Svar (9/2 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

I mit svar på spørgsmål 251 fra miljø- og planlægningsudvalget har jeg redegjort for kemikaliedepotrådets vurdering af situationen på depotområdet, der er indeholdt i rådets redegørelse af 29. december 1986.

Jeg har endvidere redegjort for, at jeg, inden jeg foretager yderligere, afventer de forslag, som affaldsudvalget skal fremkomme med inden sommeren til eventuel opstramning af kemikalieaffaldsdepotloven og dens administration.

Jeg kan tilføje, at Miljøstyrelsen har oplyst, at der generelt i 1986 er sket en opprioritering i amtsrådenes indberetninger til Miljøstyrelsen af kemikaliedepoter, således at arbejdet med registrering og undersøgelse af gamle virksomhedsgrunde med nedgravede kemikalier er indsnævet. Flere amter har på opfordring af Miljøstyrelsen iværksat en systematisk registrering af grunde, hvor der tidligere har ligget bestemte typer af forurenende virksomheder.

Spm. nr. S 556

Til miljøministeren (26/1 87) af:

Leif Hermann (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvilke forhold der har bevirket, at Københavns Kommune i 1982 fik gennemtruffet, at Boligselskabet Vibo trods Miljøstyrelsens veto mod en lokalplan, der muliggjorde boligbyggeri, alligevel bebyggede et areal, der indeholder affaldsstoffer fra kemisk fabrikation?«

Begrundelse

Der henvises til oplysninger i TVs Søndagsavisen den 25. januar 1987.

Svar (9/2 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Miljøstyrelsen gjorde med brev af 17. september 1980 indsigelse efter kommuneplanlovens § 26 mod Københavns Kommunes forslag til lokalplan for området begrænset af Halgreensgade, Prags Boulevard, Vermlandsgade og Holmbladsgade. Indsigelsen var begrundet i forslaget mulighed for bolig- og institutionsbebyggelse *op til forurenende virksomheder* (Dumex og Sadolin & Holmblad), og at området i forvejen er miljømæssigt belastet, bl.a. af luftforurenings- og støjgener. Spørgsmålet om fare i forbindelse med risikobetonet produktion på Dumex kommer først ind på baggrund af møde mellem Københavns Kommune og Miljøstyrelsen den 2. november 1981.

At der på lokalplanområdet skulle være forurenede med kemikalieaffald, fremgår hverken af lokalplanforslaget (som det burde ifølge Nyt fra planstyrelsen, dec. 1979) eller af andet materiale fra kommunen, jf. nedenfor, og Miljøstyrelsens indsigelse og senere ophævelse er alene en vurdering af den risiko og luftforurenings- og støjbelastning, som bebyggelsen på området vil blive udsat for.

Indsigelsen mod lokalplanforslaget blev ophævet med Miljøstyrelsens brev af 16. april 1982, idet Miljøstyrelsen betingede sig, at »magistraten senest 1 måned fra denne skrives dato over for Miljøstyrelsen tilkendegiver, at man agter at gennemføre en fornyet risikovurdering i forlængelse af ovenstående bemærkninger, og at det på baggrund heraf sikres, at der kan udføres de fornødne foranstaltninger til imødegåelse af risikoen for uheld«.

Grundlaget for at fratage indsigelsen var brev af 22. juni 1981 fra Københavns Kommune, overborgmesterens afdeling, hvor det nævnes, at forholdene for så vidt angår Dumex anses for tilfredsstillende. Med hensyn til Sadolin Malevarer anføres det, at man går ud fra, at der vil blive tilvejebragt tilfredsstillende miljøforhold omkring virksomheden gennem pålagte afhjælpningsforanstaltninger som meddelt i kommunens afgørelse af 9. april 1981 (skærpelse af virksomhedens pro-